

INGEZONDEN

Ter bevordering van spoedige plaatsing van de stukken, behoudt de Redactie zich het recht voor, deze zo nodig te bekorten.

DESINFECTIE VAN OPPERVLAKKEN (VERBETERING)

Van pharmaceutische zijde werd mijn aandacht erop gevestigd dat de door mij in de klinische les over Desinfectie van oppervlakken (*N.T.v.G.* 1954, bl. 2038) gegeven recepten van J tinctuur, die mij door een apotheker waren verstrekt, verouderd zijn. In de *Nederlandse Pharmacopee V*, 3e druk van 1951, staat het recept van jodiumtinctuur als volgt opgegeven:

Jod. 6,5 g
Jodet. natr. 3,5 g
Spir. 90 Vpct 90 g

Het voorschrift van de *Internationale Pharmacopee* is sinds 1951:

Jod. 2 g
Jodet. natr. 2,5 g
Spir. 50 Vpct ad 100 cm³

Gaarne wil ik deze correctie alsnog aanbrengeen.

Amsterdam, 20 Augustus 1954

A. CHARLOTTE RUYS

DESINFECTIE VAN OPPERVLAKKEN

In haar „Clinische les” in dit *Tijdschrift* van 24 Juli j.l. schrijft prof. dr. A. CH. RUYS in de tweede alinea:

„Onlangs moest ik een doorlichting ondergaan, en als één in de massa moest ik mijn kin leggen in de uitholling van het toestel, die na iedere photo met een naar alcohol ruikende wat werd afgeveegd”.

Ik wil hierbij het volgende opmerken. In de eerste plaats is het bevolkingsonderzoek in Amsterdam, want daarover gaat het, geheel vrijwillig, d.w.z. dat professor RUYS niet een doorlichting *moest* ondergaan, maar *mocht* ondergaan. Dat wij af en toe niet anders zijn dan één uit de massa, is nu eenmaal niet anders, en zal door elk denkend mens onder bepaalde omstandigheden als onafwendbaar worden aanvaard.

Nu iets over het schoonhouden van de uitholling in het röntgenapparaat, bestemd voor de kin. In het begin hebben wij rollen papier gebruikt. Ook al had de bedienende juffrouw al een schoon stukje voorgeschoven, toch vonden de meeste mensen het nodig, nog een flink stuk van het papier af te trekken. Al deze papieren maakten een rommelige indruk.

Het door professor Ruys genoemde formulier, op bl. 2040 onderaan, is een kaart die ieder bij het onderzoek in de hand heeft voor hij in het apparaat stapt en waarvan de personalia worden mee gefotografeerd. Het apparaat weigert zelfs als genoemde kaart niet in de daarvoor bestemde gleuf wordt gestoken; de kaart kan dus niet gelijktijdig worden benut om er de kin op te leggen.

Daarna zijn wij overgegaan tot geregeld schoon houden van de holte met alcohol (96 pct, omdat deze vrijwel geheel en snel verdampt) en gedurende het laatste jaar hebben wij bovendien de holte bekleed met een laag zilver, dat beter schoon te houden is dan hout. Met deze watten, gedrenkt in alcohol, streefden wij nooit naar een absolute sterilisatie van genoemde holte. Toch deden wij er iets belangrijks mee en wel:

1e. een voortdurende ontvetting. Door het plaatsen van de kin in de uitholling laat de huid wat vet achter aan het oppervlak van de uitholling, al of niet vermengd met huidbacteriën;

2e. door het voortdurend wegvegen van deze sporen huidvet wisten wij, dat wij ook het aantal bacteriën tot een minimum beperkten.

Daar wij te Amsterdam tot op heden van ongeveer 500.000 mensen bij het bevolkingsonderzoek een schermbeeldphoto hebben gemaakt zonder klachten over de wijze waarop wij het apparaat schoonhouden en zonder één geval van huidaandoening veroorzaakt door de holte bestemd voor de kin, kan ik geen enkele reden vinden om niet op dezelfde wijze verder te gaan en genoemde holte na elke photo schoon te maken met alcohol.

Amsterdam, 12 Augustus 1954

B. VAN VLIET

Directeur van de Amsterdamse Vereniging tot bestrijding der tuberculose

De redenen, waarom ik mij aan een massa-onderzoek onderwerp, doen niet ter zake.

In een jaar tijds is er tweemaal een schermbeeldphoto van mij gemaakt, eenmaal als onderdeel van het bevolkingsonderzoek, de andere maal bij het onderzoek van het laboratoriumpersoneel door de MASRO. De eerste maal legden mijn man en ik beiden het formulier dat ons in de hand was gegeven, onder onze kin en werden zo gefotografeerd. De uitholling was tevoren afgeveegd met een dot watten met „alcohol”. Deze bevatte het vuil van onze voorgangers, dat na ieder gebruik weer over de uitholling werd uitgestreken. Bij het tweede onderzoek mochten wij het papier niet in de hand houden, omdat dit werd meegefotografeerd. Bij deze gelegenheid werd het toestel echter niet tevoren „schoongemaakt”.

Dat de heer VAN VLIET niet *gehoord* heeft over huidandoeningen bij mensen van wie een schermbeeldphoto werd gemaakt, is geen enkel bewijs voor de deugdelijkheid van zijn methode.

Amsterdam, 23 Augustus 1954

A. CHARLOTTE RUYS

BERICHTEN

BUITENLAND

WERELDBERICHTEN. — HONDSVOLHEID ALS ACTUEEL VRAAGSTUK. Het jongste *Bulletin de l'Organisation Mondiale de la Santé* (deel 10, nr. 5) is geheel gewijd aan de hondsvolheid. In zestien artikelen, geschreven door onderzoekers in verschillende delen der wereld werkzaam, wordt het vraagstuk der bestrijding besproken.

— SYPHILIS EN PENICILLINE. Een *Bulletin* van de Wereldgezondheidsorganisatie (deel 10, nr. 4) is ter gelegenheid van de tiende verjaardag van de eerste therapeutische toepassing van penicilline bij syphilis, tevens ter ere van PAUL EHRLICH, gewijd aan de betekenis van penicilline voor de bestrijding van syphilis. Een lijder in het eerste stadium geneest in 10 tot 15 dagen, tegen de prijs van 93 tot 140 dollarcenten. Op grond van de door haar verzamelde gegevens in 55 landen berekent Genève het aantal lijdens aan syphilis dezer aarde op 20 miljoen (*W.H.O. Press*, 4 Augustus 1954).

CANADA. — HET VITAMINE-TABLET ALS PLACEBO. „Dit opstel is een critiek van het duurste placebo in dagelijks gebruik: het vitaminetablet. Zonder twijfel is toediening van vitamine als geneesmiddel soms aangewezen. Maar ik ben volstrekt overtuigd, dat van de honderd keren dat vitamines worden voorgeschreven, minder dan één keer het voorschrift medisch is verantwoord”. De schrijver van het opstel, dat met deze zin aanvangt, neemt dan het ongemotiveerd voorschrijven der onderscheidene vitamines stuk voor stuk onder de loupe en eindigt met de opmerking, dat de beste middelen ter behandeling van partiële ondervoeding geen pillen zijn, maar voedsel (*Canadian Med. Association Journal*, Juli 1954, bl. 21).

ENGELAND. — EPIDEMIOLOGIE. „Epidemiology has to do with the physiological state of communities and with the diseases of man as they affect populations of people”. Binnen deze zeer ruime begripsomschrijving past het voorkomen en het verspreid zijn van elke ziekte in een volk of bevolkingsgroep. Men spreekt dan van de epidemiologie van kanker, diabetes, ongevallen en aangeboren misvormingen. Ook voeding, gezondheid, overbevolking en geboortebepaling zijn objecten der epidemiologie (*Proc. Royal Society of Medicine* 1954, bl. 564).

FRANKRIJK. — KEEL-, NEUS- EN OORHEELKUNDIG CONGRES. Het 52e congres van de Franse keel-, neus- en oorheelkundige vereniging zal van 18 tot 22 October onder voorzitterschap van Prof. J. TERRACOL te Parijs worden gehouden.

VERENIGDE STATEN. — DE ARTS EN ZIJN HOND. „The Leisure Corner” van de *Journal of the American Medical Association* van 3 Juli 1954 (bl. 930) is gewijd aan het genoegen dat men van een goede hond kan beleven. Er is velerlei keuze, maar de redactie heeft zekere voorkeur voor de Boston terrier, „a distinctly American creation in the canine world.” Welk ras ge ook kiest, ga naar een vertrouwd adres neem nooit een hond op een koopje.

— BEZWAREN TEGEN FLUORIDATIE. Te Baltimore heeft het twee jaar geduurd alvorens de oppositie tegen kunstmatige verhoging van het fluoorgehalte van het drinkwater was overwonnen. Het einde was nog een kleine rechtzaak toen een aanhanger van Christian Science het gemeentebestuur aanklaagde omdat „introduction of fluorine into the watersupply would be prejudicial to health, to religious rights and to other rights guaranteed by the constitution of the State of Maryland” (*American Journal of Public Health*, 1954, bl. 897).